

Tolkningsfrågor

1) Skall artikel 13.2 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen tolkas restriktivt på så sätt att den inte innebär att en ensamstående mamma fråntas rätten till barnbidrag i bosättningsstaten (Förbundsrepubliken Tyskland) när hon i till följd av barnens ålder saknar rätt till barnbidrag i den stat där hon har anställning (Konungariket Nederländerna)?

2) För det fall svaret på fråga 1 är nekande:

Skall artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽²⁾ tolkas restriktivt på så sätt att den inte innebär att en ensamstående mamma fråntas rätten till barnbidrag i bosättningsstaten (Förbundsrepubliken Tyskland) när hon i till följd av barnens ålder saknar rätt till barnbidrag i den stat där hon har anställning (Konungariket Nederländerna)?

3) För det fall svaren på frågorna 1 och 2 är nekande:

Följer det direkt av EG-fördraget eller allmänna rättsprinciper att bosättningsstatens fördelaktigare bestämmelser om beviljande av barnbidrag skall tillämpas på en arbetstagare och ensamstående mamma?

4) Har det någon betydelse för svaren på ovannämnda frågor om arbetstagaren återvänder till familjebostaden efter arbetsdagens slut?

⁽¹⁾ EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

⁽²⁾ EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Flensburg (Tyskland) den 28 augusti 2006 – Stefan Grunkin och Dorothee Regina Paul, övriga parter: Leonhard Matthias Grunkin-Paul och Standesamt Niebüll

(Mål C-353/06)

(2006/C 281/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Flensburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stefan Grunkin och Dorothee Regina Paul

Övriga parter: Leonhard Matthias Grunkin-Paul och Standesamt Niebüll

Tolkningsfråga

Kan den tyska lagvalsregel som föreskrivs i artikel 10 EGBGB anses vara gällande mot bakgrund av diskrimineringsförbudet i artikel 12 EG och med hänsyn till den rätt till fri rörlighet som varje unionsmedborgare har enligt artikel 18 EG, i den mån det enligt namnlagstiftningen endast är medborgarskapet som är avgörande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 30 augusti 2006 – Frigerio Luigi & C. Snc mot Comune di Triuggio

(Mål C-357/06)

(2006/C 281/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Frigerio Luigi & C. Snc

Svarande: Comune di Triuggio

Tolkningsfrågor

1) Utgör bestämmelsen i artikel 4.1 i direktiv 2004/18/EG ⁽¹⁾, eller den analoga bestämmelsen i artikel 26.2 i direktiv 92/50/EEG ⁽²⁾ (för det fall att sistnämnda bestämmelse anses vara den bestämmelse som skall tillämpas) – enligt vilken anbudssökande eller anbudsgivare, som enligt lagstiftningen i den medlemsstat där de är etablerade är berättigade att utföra den aktuella tjänsteverksamheten, inte får avvisas uteslutande på den grunden att det, enligt lagstiftningen i den medlemsstat där upphandlingen görs, krävs att de skall

vara antingen fysiska eller juridiska personer – en grundläggande gemenskapsrättslig princip som har företräde framför den formella begränsning som föreskrivs i artikel 113.5 i lagstiftningsdekret 267/2000 och i artiklarna 2.6 och 15.1 i Lombardiets regionala lag nr 26 av den 12 december 2003 och är den således direkt tillämplig så att även aktörer som inte är kapitalbolag får delta i upphandlingsförfaranden?

2) För det fall domstolen inte finner att ovannämnda bestämmelse utgör en grundläggande gemenskapsrättslig princip, utgör artikel 4.1 i direktiv 2004/18/EG, eller den analoga bestämmelsen i artikel 26.2 i direktiv 92/50/EEG (för det fall att sistnämnda bestämmelse anses vara den bestämmelse som skall tillämpas), snarare underförstått en följd av, eller en princip som har sin grund i, principen om fri konkurrens, mot bakgrund av öppenhetsprincipen och principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet, och är bestämmelsen följaktligen direkt tillämplig och har företräde framför därmed eventuellt oförenliga nationella bestämmelser som antagits av medlemsstaterna för att reglera offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten som inte omfattas av området för gemenskapsrättens direkta tillämpning?

3) Skall bestämmelserna i artikel 113.5 i lagstiftningsdekret 267/2000 och i artiklarna 2.6 och 15.1 i Lombardiets regionala lag nr 26 av den 12 december 2003 anses vara förenliga med de gemenskapsrättsliga principer som stadgas i artiklarna 39 (principen om fri rörlighet för arbetstagare inom gemenskapen), 43 (etableringsfrihet), 48 och 81 (överenskommer som begränsar konkurrensen) i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen? Skall man för det fall de ovannämnda nationella bestämmelserna anses vara [Orig. s. 30] oförenliga underlåta att tillämpa dessa i den del de står i strid med gemenskapsbestämmelserna som är direkt tillämpliga och har företräde framför nationella bestämmelser?

4) Skall bestämmelserna i artikel 113.5 i lagstiftningsdekret 267/2000 och i artiklarna 2.6 och 15.1 i Lombardiets regionala lag nr 26 av den 12 december 2003 anses vara förenliga med bestämmelsen i artikel 9.1 i direktiv 75/442/EEG ⁽³⁾ eller den analoga bestämmelsen i artikel 7.2 i direktiv 2006/12/EG ⁽⁴⁾ av den 5 april 2006 (för det fall att sistnämnda bestämmelse anses vara den bestämmelse som skall tillämpas), vari föreskrivs att "... varje inrättning eller företag som tillämpar de förfaranden som avses i bilaga 2 A [måste] erhålla ett tillstånd från den behöriga myndighet som avses i artikel 6" respektive att "[p]lanerna som avses i punkt 1 [för avfallshantering] kan exempelvis ange a) de fysiska eller juridiska personer som får hantera avfall ..."?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

⁽²⁾ EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

⁽³⁾ EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

⁽⁴⁾ EUT L 114, s. 9.

Talan väckt den 7 september 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-365/06)

(2006/C 281/37)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och E. Montaguti)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 och 49 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att
 - verksamhet som avser framställning och tryckning av lönebesked förbehålls enbart arbetskonsulenter eller därmed jämställda personer, som är inskrivna i yrkesregistren,
 - föreskriva särskilda villkor beträffande sammansättningen och bildandet av databehandlingscentraler,
 - för inskrivning i sådana yrkesregister uppställa krav på bosättning i Italien,
- och fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att
 - förbjuda utövandet av all verksamhet som arbetskonsulent om inskrivning i italienska register saknas, samt
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Att verksamhet som avser framställning och tryckning av lönebesked förbehålls endast arbetskonsulenter och andra yrkesutövare som uttömmande anges i lagen utgör ett hinder för etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka friheter garanteras genom artiklarna 43 EG och 49 EG. Verksamheten vid databehandlingscentraler består huvudsakligen i att enbart följa instruktioner som kunden har lämnat. Det rör sig nämligen om att föra in uppgifter som kunden tillhandahållit i vissa dataprogram,